

STANOVISKO REPUBLIKOVEJ ÚNIE ZAMESTNÁVATEĽOV

Zákon, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o slobode informácií) v znení neskorších predpisov

<https://www.slov-lex.sk/legislativne-procesy/SK/LP/2021/727>

Materiál v pripomienkovom konaní do 17.12.2021

Stručný popis podstaty materiálu najmä jeho relevancie z pohľadu RÚZ

Materiál bol predložený do medzirezortného pripomienkového konania Ministerstvom spravodlivosti SR na základe Plánu legislatívnych úloh vlády Slovenskej republiky na mesiace jún až december 2021

Cieľom a obsahom materiálu je najmä:

Návrh zákona sa skladá z dvoch častí. Prvá časť predstavuje novelizáciu národného režimu sprístupňovania a to vo vzťahu ku konkrétnym požiadavkám uvedeným v programovom vyhlásení vlády, čím dochádza k čiastočnému naplneniu požiadaviek vyplývajúcich z programového vyhlásenia vlády. Druhou časťou sa do právneho poriadku Slovenskej republiky preberá smernica (EÚ) 2019/1024. Zvyšok požiadaviek na zmenu zákona o slobodnom prístupe k informáciám, ktoré vyplývajú z programového vyhlásenia vlády a nie sú obsahovo pretavené do predkladaného návrhu zákona (napr. rozšíriť okruh povinne zverejňovaných informácií, zvýšiť vymožitelnosť práva na informácie), alebo ktoré vstúdia z pripomienkového konania, budú, najmä z dôvodu urgentnej potreby vykonať transpozíciu smernice 2019/1024 v čo možno najkratšom čase s ohľadom na začaté konanie Európskej komisie proti Slovenskej republike pod číslom INFR 2021/0512, naplnené neskôr a to v samostatnom legislatívnom procese, čo zároveň prispieje ku komplexnejšej právnej úprave národného režimu slobodného prístupu k informáciám po širšej odbornej diskusii. Smernica 2019/1024 sa preberá do ustanovení zákona o slobodnom prístupe k informáciám o opakovanom použití informácií z dôvodu, že právna úprava informácií určených na opakované použitie sa aktuálne nachádza v § 21b až § 21l zákona o slobodnom prístupe k informáciám, pričom v budúcnosti dôjde k prechodu tejto problematiky a k jej úprave v právnom predpise (zákon o údajoch) v gescii Ministerstva investícií, regionálneho rozvoja a informatizácie Slovenskej republiky ako gestora smernice 2019/1024.

Návrh zákona má nadobudnúť účinnosť dňa 01.06.2022

Postoj RÚZ k materiálu

Návrh zákona sa skladá z dvoch častí. Prvá časť predstavuje novelizáciu národného režimu sprístupňovania a to vo vzťahu ku konkrétnym požiadavkám uvedeným v programovom vyhlásení vlády, čím dochádza k čiastočnému naplneniu požiadaviek vyplývajúcich z programového vyhlásenia vlády. Druhou časťou sa do právneho poriadku Slovenskej republiky preberá smernica (EÚ) 2019/1024. RÚZ k návrhu predkladá nižšie uvedené pripomienky.

Pripomienky RÚZ k predkladanému materiálu

1. Zásadná pripomienka k návrhu zákona ako celku

Navrhujeme zohľadniť pri návrhu novely prístup nadmerného nezaťažovania podnikateľského prostredia, a to zachovávaním princípu „one in – one out“.

V zmysle platnej Jednotnej metodiky na posudzovanie vybraných vplyvov v znení účinnom od 1. júna 2021, a to konkrétne bodu 6.13. platí, že predkladateľ je za každé zvýšenie nákladov podnikateľského prostredia (IN), povinný znížiť náklady podnikateľského prostredia (OUT) aspoň v rovnakej výške (one in – one out). Predložený materiál do medzirezortného pripomienkového konania však úpravou definície povinných osôb v zmysle § 2 ods. 3 zavádza pre viaceré právnické osoby nové povinnosti na úseku sprístupňovania informácií verejnosti, ktoré budú dotknuté právnické osoby zaťažovať a odrazia sa nielen v nákladoch na čas, ale aj finančných nákladoch. Týmto nákladom nezodpovedá

vypustenie žiadnych povinností dotknutých subjektov. Z uvedeného dôvodu apelujeme na predkladateľa návrhu, aby neprimerane nezaťažoval a nesťažoval podnikanie dotknutých právnických subjektov.

2. Zásadná pripomienka k čl. I., novelizačný bod číslo 1

Navrhujeme vypustiť čl. I bod 1 Návrhu alebo ho alternatívne upraviť nasledovne:

Úpravu znenia aktuálne navrhovanej definície navrhujeme nižšie uvedenými alternatívami:

Alternatíva č. 1:

Navrhujeme vypustiť čl. 1 bod 1 Návrhu.

Alternatíva č. 2:

Navrhujeme upraviť čl. 1 bod 1 Návrhu nasledovne:

„§ 2 odsek 3 znie:

„(3) Povinnými osobami sú ďalej aj právnické osoby, v ktorých majú povinné osoby podľa odsekov 1 a 2 samostatne alebo spoločne aspoň väčšinovú priamu alebo nepriamu účasť, a ak zároveň povinná osoba podľa odsekov 1 a 2 priamo alebo nepriamo navrhuje alebo ustanovuje viac ako polovicu členov ich riadiaceho orgánu.“

Alternatíva č. 3

„(3) Povinnými osobami sú ďalej aj právnické osoby, v ktorých povinná osoba podľa odsekov 1 a 2 priamo alebo nepriamo navrhuje alebo ustanovuje viac ako polovicu členov ich riadiaceho orgánu, pričom zároveň:

- a) v nich majú povinné osoby podľa odsekov 1 a 2 samostatne alebo spoločne aspoň väčšinovú priamu alebo nepriamu účasť alebo
- b) sú kontrolované povinnou osobou podľa odsekov 1 a 2.“

Odôvodnenie:

Navrhujeme vypustenie tohto novelizačného bodu z dôvodu, že aktuálne upravený rozsah povinných osôb považujeme za plne napĺňajúci zmysel tejto právnej úpravy, a návrh rozšírenia okruhu povinných osôb ide nad opodstatnený rozsah zmyslu tohto predpisu.

Pri návrhu rozšírenia okruhu povinných osôb je dôležité zohľadniť skutočnosť, že takáto úprava sa môže vzťahovať aj na právnické osoby, na ktorých činnosť štát nemá významný vplyv, a ktoré nehospodária s verejnými prostriedkami či s majetkom štátu.

Máme za to, že subjekty, ktoré nie sú kontrolované povinnými osobami podľa § 2 ods. 1 alebo ods. 2, alebo u ktorých povinné osoby podľa ods. 1 alebo ods. 2 nenavrhujú/neustanovujú viac ako polovicu členov riadiaceho orgánu tohto subjektu, by nemali byť povinnými osobami v zmysle Zákona. Jedným z cieľov Zákona by mala byť tzv. efektívna verejná kontrola hospodárenia s verejnými zdrojmi. Ak má povinná osoba podľa ods. 1 alebo ods. 2 v subjekte priamo alebo nepriamo väčšinovú účasť, avšak nevykonáva kontrolu ani nenavrhuje či neustanovuje viac ako polovicu členov riadiaceho orgánu, nemá rozhodujúci vplyv na hospodárenie tohto subjektu.

Považujeme za nevyhnutné rešpektovať nielen právo verejnosti na informácie, ale aj ochranu práv dotknutých subjektov, ktoré by mali byť považované za povinné osoby, a vhodnosť, nevyhnutnosť a primeranosť zásahu do práv dotknutých subjektov.

Napríklad v prípade, ak je akciová spoločnosť vlastnená dvomi akcionármi, pričom jedným z nich s väčšinou účasťou je právnická osoba, vlastnená výlučne štátom, ktorá však nekontroluje spoločnosť, ani neustanovuje viac ako polovicu štatutárneho orgánu, je dôležité vziať do úvahy aj druhý subjekt, ktorý má v spoločnosti majetkovú účasť. Ak práve tento „súkromný“ akcionár vykonáva kontrolu a riadenie spoločnosti, považujeme za neprimeraný zásah do jeho práv, ako aj práv spoločnosti samotnej, aby bola spoločnosť povinným subjektom v zmysle Zákona.

Takáto akciová spoločnosť je založená v zmysle Obchodného zákonníka. Je právnickou osobou, ktorá je subjektom súkromného práva. Má vlastnú právnu subjektivitu, svoju podnikateľskú činnosť vykonáva v súkromnej sfére, plne zodpovedá za svoje záväzky, hospodári s vlastným majetkom, a nie s verejnými prostriedkami, nie je kontrolovaná povinnou osobou podľa § 2 ods. 1 alebo 2 ani jej takáto povinná osoba neustanovuje viac ako polovicu štatutárneho orgánu.

Keďže rozhodujúci vplyv na činnosť spoločnosti má „súkromný“ akcionár, poskytovanie informácií v zmysle Zákona by mohlo negatívne ovplyvniť jeho podnikateľskú činnosť. Takýto zásah do práv považujeme za neprimeraný a neopodstatnený. Zároveň, zo Zákona vyplývajú pre povinné osoby viaceré povinnosti, ktoré by u týchto subjektov spôsobili ich zaťaženie ako aj navýšenie nákladov (napr. náklady na čas zamestnancov, ktorí by sa zaoberali odpoveďami na žiadosti o poskytnutie informácií).

Navrhovaná úprava rozšírenia definície povinnej osoby podľa § 2 ods. 3 bude mať negatívny dopad na konkurencieschopnosť a postavenie týchto osôb na trhu. Aj v dôvodovej správe k navrhovanému bodu sa uvádza, okrem iného, že vzhľadom na to, že právnické osoby patriace pod definíciu povinnej osoby podľa navrhovaného § 2 ods. 3 „pôsobia na poli tak verejného ako i súkromného sektora, ich úplné „informačné odokrytie“ by mohlo negatívne ovplyvniť ich postavenie na trhu z hľadiska ich konkurencieschopnosti“. Túto skutočnosť v kontexte subjektov súkromného sektora je nevyhnutné zohľadniť nielen pri navrhovanej výnimke podľa § 11a, ale aj v širšom pohľade. Zaradenie subjektov medzi povinné osoby podľa navrhovaného § 2 ods. 3 len na základe nepriamej väčšinovej účasti povinnej osoby podľa ods. 1 a 2, bez iného zásadného vplyvu na rozhodovanie a chod činnosti takéhoto subjektu, podľa nášho názoru

nesplňa znaky legitímneho cieľa, vhodnosti, nevyhnutnosti a primeranosti zásahu do práv takto dotknutých právnických osôb.

Zároveň, navrhovaný okruh povinných osôb je neštandardný aj pri porovnaní právnej úpravy napríklad s Českou republikou, kde je okruh povinných osôb upravený výrazne užšie. V zmysle zákona č. 106/1999 Sb. sú povinnými subjektami poskytovať informácie len (i) štátne orgány, (ii) územné samosprávne celky a ich orgány a verejné inštitúcie ako aj (iii) subjekty, ktorým zákon zveruje rozhodovanie o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy, a to len v rozsahu tejto ich rozhodovacej činnosti.

Návrh novej definície povinnej osoby ako svoj cieľ deklaruje implementovať požiadavky vyplývajúce z programového vyhlásenia vlády, konkrétne „rozšíriť povinnosti vyplývajúce zo zákona o slobodnom prístupe k informáciám aj na štátne firmy a dcérske spoločnosti štátnych firiem v druhom a treťom rade“. Účel legislatívneho zámeru je jasný – zabezpečiť transparentnosť hospodárenia s verejnými prostriedkami a zabrániť obchádzaniu informačnej povinnosti prostredníctvom osobitnej právnej subjektivity. Rozsah informačnej povinnosti však nemožno neprimerane rozširovať. Transparentnosť sa nemôže stať „svätým grálom“ presadzovaným na úkor iných chránených záujmov.

Programové vyhlásenie vlády požaduje rozšírenie informačnej povinnosti na „štátne firmy“, teda obchodné spoločnosti spravujúce sa súkromným právom. Ústava však ukladá informačnú povinnosť iba „orgánom verejnej moci“. Ani extenzívnym výkladom Ústavy nemožno dospieť k záveru, že obchodné spoločnosti („firmy“) sú orgánmi verejnej moci. Rozšírenie informačnej povinnosti (obzvlášť neobmedzenej) na obchodné spoločnosti teda nemá žiadnu oporu v Ústave.

Ústavný súd v tejto súvislosti potvrdil, že v prípade subjektu súkromného práva rozsah informačnej povinnosti naráža na mantinely základných práv a slobôd povinnej osoby (pozri Nález Ústavného súdu SR, sp. zn. I. ÚS 236/06). Nemožno teda strácať zo zreteľa, že účelom slobodného prístupu k informáciám je verejná kontrola výkonu verejnej moci a nakladania s verejnými financiami. Informačná povinnosť je teda legitimizovaná verejným záujmom iba v prípade subjektu, ktorý buď vykonáva verejnú moc, alebo hospodári s verejnými financiami. Subjekty súkromného práva (obchodné spoločnosti) by preto mali byť len výnimočne podriadené režimu, ktorý Ústava vyhradzuje orgánom verejnej moci - aby prostredníctvom súkromnoprávnej formy nebolo možné zamaskovať reálny verejnoprávny charakter právnickej osoby. Ak však takáto obava neexistuje, nie je daný legitímny verejný záujem, a teda informačná povinnosť bude predstavovať neproporcionálny zásah do práv subjektov súkromného práva. Právo verejnosti na informácie totiž nevyhnutne kolидуje so základnými právami a slobodami povinných osôb, najmä s právom na slobodné podnikanie a právom vlastníť majetok. Niet pochýb o tom, že obchodné spoločnosti ako osoby súkromného práva sú nositeľmi týchto základných práv, a to bez ohľadu na ich vlastnícku štruktúru.

Otázku definície povinnej osoby, rozsahu informačnej povinnosti a najmä otázku hospodárenia s verejnými financiami viackrát riešil Najvyšší súd SR vo svojej aktuálnej rozhodovacej praxi, najmä v nedávnych rozhodnutiach vo veci sp. zn. 1Sžik/1/2020 a vo veci sp. zn. 3Sžik/8/2019). NS SR v oboch rozhodnutiach zdôraznil výlučnú (100 %) majetkovú účasť štátu ako rozhodujúce kritérium pre určenie, že posudzovaná osoba hospodári s verejnými financiami. Podobné závery zastávajú aj súdne inštitúcie v Českej republike (pozri napr. nález sp. zn. IV. ÚS 1146/16).

Záver, že posudzovaná osoba hospodári s verejnými financiami, je obzvlášť ťažko udržateľný v prípade, ak štát nielenže nemá 100% majetkovú účasť, ale ani nevykonáva nad posudzovanou spoločnosťou výlučnú kontrolu, resp. ju

neovláda. Majetok takejto spoločnosti zjavne nepatrí štátu, a navyše štát ani nekontroluje nakladanie s ním. Pokiaľ má spoločnosť iných akcionárov, ktorí na ňu majú významný vplyv, záujmy štátu a obchodnej spoločnosti nemusia byť (a často ani nie sú) zosúladené. Preto pri spoločnosti, nad ktorou štát nemá výlučnú kontrolu, podľa nášho názoru absentuje legitímny verejný záujem na kontrole hospodárenia s jej prostriedkami.

Neobmedzená informačná povinnosť predstavuje pre povinnú osobu značnú administratívnu a regulačnú záťaž, a s tým spojené zvýšené náklady, ktoré ostatní podnikatelia nemusia znášať. Informačná povinnosť však predovšetkým vytvára riziko zneužitia takto získaných informácií v hospodárskej súťaži alebo iným spôsobom v neprospech povinnej osoby. Informačná povinnosť má negatívny vplyv na ostatných akcionárov alebo spoločníkov povinnej osoby (znižuje hodnotu ich investície). Negatívne dotknutá pritom môže byť nielen povinná osoba, ale aj množstvo jej obchodných partnerov, ktorých obchodné tajomstvo alebo iné citlivé údaje môžu byť vystavené zneužitiu.

Uloženie informačnej povinnosti navrhovanému okruhu povinných osôb ďalej predstavuje diskrimináciu povinnej osoby v porovnaní s osobami v podobnom postavení, najmä jej konkurentmi. Takáto nerovnosť v zaobchádzaní musí byť odôvodnená legitímnym cieľom a musí byť primeraná na dosiahnutie tohto cieľa.

Keďže obchodné spoločnosti v drvivej väčšine prípadov nevykonávajú verejnú moc, informačnej povinnosti by mali podliehať výlučne vtedy, ak hospodária s verejnými financiami (v súlade s uvedeným nálezom Ústavného súdu ako aj v súlade s aktuálnymi rozhodnutiami Najvyššieho súdu SR).

Alternatívne navrhujeme § 2 ods. 3 upraviť tak, že povinnými osobami podľa § 2 ods. 3 budú len právnické osoby hospodáriace výlučne s verejnými prostriedkami alebo nakladajúce výlučne s majetkom štátu, majetkom vyššieho územného celku alebo majetkom obce.

3. Zásadná pripomienka k čl. I., novelizačný bod číslo 2

Navrhujeme vypustiť čl. I bod 2 Návrhu a ponechať úpravu v súčasnom znení

Odôvodnenie:

Navrhujeme vypustiť z Návrhu časť týkajúcu sa zrušenia ustanovenia o obmedzenom rozsahu informácií, na ktoré sa vzťahuje povinnosť ich poskytnutia pre povinné osoby podľa § 2 ods. 3.

V zmysle čl. 26 ods. 4 Ústavy SR možno zákonom obmedziť právo vyhľadávať a šíriť informácie aj v prípade, ak ide o opatrenia v demokratickej spoločnosti nevyhnutné na ochranu práv a slobôd iných. Vzhľadom na charakter povinných osôb podľa navrhovaného § 2 ods. 3 je dôležité, aby rozsah ich informačnej povinnosti bol zúžený tak, aby sa povinnosť sprístupňovania informácií vzťahovala výlučne len na (i) informácie o hospodárení s verejnými prostriedkami, nakladaní s majetkom štátu majetkom vyššieho územného celku alebo majetkom obce, (ii) o životnom prostredí, o úlohách alebo odborných službách týkajúcich sa životného prostredia a (iii) o obsahu, plnení a činnostiach vykonávaných na základe uzatvorenej zmluvy, pričom máme za to, že aj tieto informácie by sa mali vzťahovať k bodom (i) a (ii).

Zavedenie povinnosti sprístupniť/poskytovať informácie aj nad uvedený rámec môžu neprimerane zasahovať do práv dotknutých povinných osôb. Jednou zo zásad, ktoré sa majú uplatňovať pri aplikácii Zákona, je aj zásada zákazu zneužitia práva. Nakoľko dochádza k stretu práva na informácie s viacerými právami dotknutých subjektov, je dôležité, aby právna úprava neumožňovala neopodstatnený rozsah povinnosti sprístupniť informácie, ale bola obmedzená len na tie informácie, ktoré sú relevantné z pohľadu podstaty Zákona, kontroly výkonu verejnej moci a hospodárenia s verejnými prostriedkami.

Vypustením aktuálneho § 3 ods. 2 Zákona, môže dôjsť taktiež k zvýšenému počtu žiadostí o informácie, ktoré by boli zjavne nezmyselné. Hoci povinné osoby v prípade zjavne nezmyselných žiadostí o poskytnutie informácie môžu takúto žiadosť zamietnuť, musia v svojom rozhodnutí uviesť dôvod, pre ktorý žiadosť zamietli, čo sa môže odraziť v zvýšenom zaťažení povinnej osoby na spracovávanie žiadostí. V prípade povinných osôb podľa § 2 ods. 3 tak môže povinnosť sprístupniť na základe žiadosti akékoľvek informácie viesť k šikanóznym výkonom práva na informácie.

Bez ohľadu na definíciu povinnej osoby nesúhlasíme s návrhom, aby povinné osoby patriace do sféry súkromného práva mali neobmedzený rozsah informačnej povinnosti. Rozsah informačnej povinnosti osôb súkromného práva by z princípu nemal byť neobmedzený, ale mal by sa týkať výlučne hospodárenia s verejnými prostriedkami, resp. nakladania s majetkom štátu, ako ho vymedzuje súčasná právna úprava. Informačná povinnosť je vo verejnom záujme iba vtedy, ak sa týka hospodárenia s verejnými prostriedkami. To, že (podľa dôvodovej správy k návrhu) niektoré povinné osoby v súčasnosti nevybavujú doručené infožiadosti riadne, nemôže byť dostatočným dôvodom na rozšírenie informačnej povinnosti povinných osôb nad rámec toho, čo vyžaduje legitímny verejný záujem

4. Pripomienka k čl. I., novelizačný bod číslo 3

V navrhovanom odseku 6 sa za slovo „osoba“ vkladá čiarka a text: „ktorá navrhuje fyzickú osobu na vykonávanie verejnej funkcie,“. V navrhovanom odseku 7 sa za slovo „osoba“ vkladá čiarka a text: „ktorá navrhuje fyzickú osobu na vykonávanie verejnej funkcie,“.

Odôvodnenie:

Navrhované ustanovenie rozširuje okruh povinne zverejňovaných informácií o osobe, ktorá je verejným funkcionárom alebo sa o túto funkciu uchádza. V praxi právnické osoby, v ktorých je majetková účasť štátu, nedisponujú všetkými požadovanými informáciami v zmysle navrhovanej právnej úpravy, ale zväčša len informáciami potrebnými pre účely zápisov zmien v obchodnom registri. Navrhované ustanovenie vyvolá nadmernú administratívnu záťaž povinných osôb spočívajúcu v evidencii, archivácii a zverejňovaní. Z uvedených dôvodov je rozumnejšie zaťažiť touto povinnosťou povinnú osobu, ktorá navrhuje fyzickú osobu na vykonávanie verejnej funkcie, a teda disponuje všetkými informáciami podľa navrhovaných odsekov 6 a 7.

5. Zásadná pripomienka k čl. I., novelizačný bod číslo 5

Navrhujeme vypustiť čl. I bod 5 Návrhu.

Odôvodnenie:

Navrhujeme vypustenie navrhovaného novelizačného bodu 5 v čl. I a ponechanie v tejto časti nezmenenú aktuálne platnú právnu úpravu. Nesúhlasíme s tým, aby v rámci úpravy povinne zverejňovaných zmlúv bolo vypustené ustanovenie, v zmysle ktorého sa nemusia zverejniť časti povinne zverejňovanej zmluvy, ktorými sú technické predlohy, návrhy, výkresy, projektové dokumentácie, modely, spôsob výpočtu jednotkových cien a vzory. Prílohy môžu obsahovať a často krátko aj obsahujú citlivé informácie, a to nielen z pohľadu ochrany obchodného tajomstva, na ktoré sa zákon (okrem ustanovených výnimiek) nevzťahuje. Ako príklad možno uviesť zmluvu o preložke plynárenského zariadenia, ktorej prílohu tvorí aj projektová dokumentácia. Súčasťou projektovej dokumentácie sú podrobné informácie o plynárenských zariadeniach, ktorých sa preložka týka. Z dôvodu ochrany a bezpečnosti plynárenského zariadenia a plynárenskej distribučnej siete, nie je správne ani vhodné sprístupniť tieto informácie širokej verejnosti spolu s povinne zverejňovanou zmluvou. Zverejnenie informácií o inžinierskych sieťach môže ohroziť bezpečnosť ich prevádzky, nakoľko by sa táto informácia mohla zneužiť na konanie s cieľom poškodenia či zničenia prvkov týchto sietí. Na druhej strane, zverejnenie takýchto informácií nemá vplyv na efektívny výkon kontroly hospodárenia s verejnými prostriedkami. Máme za to, že právo na poskytnutie informácií musí byť uplatňované tak, aby jeho výkon nezasahoval neprimerane do činnosti dotknutých subjektov, ani nestážoval či neohrozoval výkon ich činnosti. V uvedenom prípade tak musí prevážiť ochrana informácií, ktoré majú vplyv na bezpečnosť prevádzky inžinierskych sietí, nad záujmom verejnosti na zverejnení informácie.

6. Prípomienka k čl. I., novelizačný bod číslo 7

Navrhované ustanovenie § 11 odsek 4 písm. b) zamedzuje povinným osobám uvedeným v navrhovanom ustanovení § 2 odsek 3 možnosť obmedzenia sprístupnenia resp. nesprístupnenia informácií z dôvodu ochrany duševného vlastníctva. Máme za to, že navrhované ustanovenie ide nad rámec smernice EÚ 2019/1024, ktorá zohľadňuje práva duševného vlastníctva tretích strán, ako aj nad rámec Programového vyhlásenia vlády, ktoré v tejto súvislosti hovorí o zverejňovaní (sprístupňovaní) štúdií a analytických materiálov vyhotovených za verejné zdroje. Poskytovanie „informácií“ v zmysle predloženého návrhu predstavuje široký pojem, pod ktorý môže spadať zďaleka širší rozsah údajov ako sú štúdie a analytické materiály spomínané v Programovom vyhlásení vlády. Zároveň navrhované ustanovenie § 11 odsek 4 písm. b) rozširuje tento pojem na finančné prostriedky, s ktorými hospodária povinné osoby podľa § 2 odsek 3, v ktorých má/môže mať účasť aj súkromný investor. V nadväznosti na uvedené skutočnosti požadujeme zohľadniť a primeraným spôsobom upraviť ochranu práv duševného vlastníctva tretích strán a možnosť obmedzenia sprístupnenia, nesprístupnenia informácií aj pre takéto subjekty.

7. Zásadná pripomienka k čl. I., novelizačný bod číslo 8

V navrhovanom ustanovení § 11a odsek 1 sa slová „ak by jej sprístupnenie“ nahrádzajú slovami „ak ide o informáciu, ktorá sa týka nakladania s jej majetkom a jej sprístupnenie“ a zároveň sa v navrhovanom ustanovení § 11a ods. 2 sa za slová „majetkom štátu“ dopĺňa text: „iným ako majetkom povinnej osoby podľa § 2 ods. 3“.

Odôvodnenie:

Rozumieme, že účelom navrhovaného ustanovenia § 11a je upraviť rozsah informačnej povinnosti v prípade povinnej osoby podľa novelou navrhovaného § 2 ods. 3 zákona č. 211/2000 Z. z., ktoré podnikajú na tom istom trhu, ako iné hospodárske subjekty, ktoré nie sú povinnými osobami v zmysle zákona č. 211/2000 Z. z.

V súlade s uvedeným cieľom navrhujeme jednoznačnejšie špecifikovať, že povinné osoby podľa novelou navrhovaného § 2 ods. 3 zákona č. 211/2000 Z. z. môžu obmedziť sprístupnenie informácie týkajúcej sa nakladania s ich majetkom. Toto spresnenie navrhujeme doplniť do oboch odsekov 1 a 2 navrhovaného § 11a.

Navrhované doplnenie zvyšuje mieru právnej istoty povinných osôb, keďže jednoznačnejšie stanovuje, ktoré informácie nepodliehajú sprístupneniu a ktoré áno. Bez navrhovaného doplnenia by v prípade širokého výkladu pojmu „majetok štátu“ (t.j. že majetok štátu zahŕňa aj majetok povinných osôb podľa novelou navrhovaného § 2 ods. 3 zákona č. 211/2000 Z. z. vo vlastníctve štátu), môže byť ustanovenie § 11a odsek 1 bezúčelné, keďže by podľa navrhovaného odseku 2 povinné osoby nemohli postupovať podľa daného ustanovenia v prípade, ak ide o informáciu o nakladaní s majetkom štátu.

8. Zásadná pripomienka k čl. I., novelizačný bod číslo 8

Alternatíva 1

V čl. I v bode 8 navrhujeme v odseku 1 navrhovaného § 11a vypustiť časť „v hospodárskej súťaži“.

Alternatíva 2

V navrhovanom ustanovení § 11a odsek 1 sa slová „povinnej osobe spôsobiť ujmu v hospodárskej súťaži“ nahrádzajú slovami „samostatne alebo v spojení s inými informáciami“:

- a) spôsobiť ujmu povinnej osobe v hospodárskej súťaži; alebo
- b) zvýhodniť žiadateľa alebo tretiu stranu v hospodárskej súťaži voči povinnej osobe; alebo
- c) zvýhodniť žiadateľa alebo tretiu stranu voči povinnej osobe v správnom, súdnom alebo inom konaní

Zároveň sa v navrhovanom ustanovení § 11a odsek 3 za prvú vetu vkladá druhá veta v nasledujúcom znení: „Povinná osoba podľa § 2 ods. 3 môže obmedziť sprístupnenie informácie alebo informáciu nesprístupniť, ak by jej sprístupnenie mohlo spôsobiť tretej osobe, ktorá nie je povinnou osobou, ujmu v hospodárskej súťaži a zároveň záujem povinnej osoby na obmedzení sprístupnenia alebo nesprístupnení prevažuje nad právom verejnosti na prístup k požadovanej informácii.“

Odôvodnenie:

Navrhujeme, aby sa možnosť výnimky pre povinné osoby podľa § 2 ods. 3 Zákona, t. j. obmedzenie prístupu k informáciám vzťahovala nielen na ochranu pred ujmu v hospodárskej súťaži. Je dôležité vziať do úvahy, že v nadväznosti na navrhovanú úpravu § 2 ods. 3 Zákona, sa má rozšíriť okruh povinných osôb aj o subjekty, v ktorých pôsobia akcionári či spoločníci odlišní od povinných osôb podľa § 2 ods. 1 alebo ods. 2. Práva týchto osôb („súkromných“ akcionárov či spoločníkov) by mali byť chránené pred neopodstatneným a neprimeraným zásahom uskutočňovaným aj v podobe práva na informácie. Nakoľko podmienkou na uplatnenie výnimky podľa navrhovaného § 11a má byť to, aby záujem povinnej osoby podľa § 2 ods. 3 Zákona na obmedzení sprístupnenia informácie alebo jej nesprístupnení musel mať prevahu nad právom verejnosti na prístup k tejto informácii, považujeme za dôležité, aby mala táto povinná osoba možnosť rozhodnúť o uplatnení výnimky pri rôznych žiadostiach o informácie, ktoré by jej mohli spôsobiť zásadnú ujmu, nie len z pohľadu ujmy v hospodárskej súťaži.

Rozsah informácií, ktoré sú povinné osoby podľa novelou navrhovaného § 2 ods. 3 zákona č. 211/2000 Z. z. povinné sprístupniť, by nemal znevýhodňovať povinné osoby ani tretie strany (napr. obchodných partnerov povinných osôb) vo výkone podnikateľskej činnosti a vo voľnej hospodárskej súťaži. Navrhujeme úpravu ustanovení návrhu novelu zákona č. 211/2000 Z. z., ktorá zníži toto riziko a odstráni potenciálnu diskrimináciu povinných osôb podľa novelou navrhovaného § 2 ods. 3 zákona č. 211/2000 Z. z. a tretích strán, ktoré sú povinným zverejňovaním informácií dotknuté. Bez uvedeného doplnenia by povinné osoby mohli byť vystavené riziku opakovaných žiadostí o sprístupnenie informácií, ktoré by žiadateľ využíval pre iné účely ako zvyšovanie transparentnosti – napríklad v súdnych sporoch so zákazníkmi povinných osôb.

9. Zásadná pripomienka k čl. I., novelizačný bod číslo 8

V § 11a odsek 1 navrhujeme vypustiť nasledujúcu časť ustanovenia v znení „a zároveň záujem povinnej osoby na obmedzení sprístupnenia alebo nesprístupnení prevažuje nad právom verejnosti na prístup k požadovanej informácii.

Zároveň požadujeme v tomto ustanovení § 11a odsek 1 doplniť za spojenie „povínnej osoby“ spojenie „alebo tretej osobe, ktorá nie je povinnou osobou“.

Odôvodnenie:

V prípade, že samotné sprístupnenie informácie môže spôsobiť ujmu v hospodárskej súťaži povinnej osobe, nie je dôvodné, aby sa vyhodnocovalo aj to, či záujem povinnej osoby na obmedzení sprístupnenia prevažuje nad právom verejnosti na prístup k požadovanej informácii s ohľadom na fakt, že povinnému subjektu týmto môže byť spôsobená ujma. Splnením premisy, že povinnej osobe alebo tretej osobe môže byť spôsobená ujma, považujeme za dostatočné na to, aby takáto informácia nebola ďalej poskytnutá bez ďalšieho vyhodnocovania, ktorý záujem je vyšší. Posudzovanie prevahy záujmu na nesprístupnení informácie nad právom verejnosti na prístup k informácii, ktoré má byť zo strany povinnej osoby vždy presvedčivo a rozumne odôvodnené, považujeme takisto za neopodstatnené.

Zároveň požadujeme rozšíriť okruh subjektov, ktorým môže vzniknúť ujma poskytnutím informácie aj o iné osoby, nakoľko v praxi môže nastať situácia, že povinná osoba bude disponovať takou informáciou, ktorá by mohla spôsobiť ujmu v hospodárskej súťaži aj tretej strane, ktorá inak nie je povinnou osobou. Sprístupnenie takýchto informácií o tretích stranách len z dôvodu, že nimi daná povinná osoba disponuje, by mohlo mať negatívny dopad na hospodársku súťaž a poškodiť súťažiteľov.

Navrhované ustanovenie § 11a sa upravuje nasledovne:

- § 11a odsek 1 slová „ak by jej sprístupnenie“ nahradili slovami „ak ide o informáciu, ktorá sa týka nakladania s jej majetkom a jej sprístupnenie“ a zároveň, aby sa v navrhovanom ustanovení § 11a ods. 2 za slová „majetkom štátu“ doplnil text: „iným ako majetok povinnej osoby podľa § 2 ods. 3“;
- § 11a odsek 1 slová „povínnej osobe spôsobiť ujmu v hospodárskej súťaži“ nahradili slovami „samostatne alebo v spojení s inými informáciami“;

a) spôsobiť ujmu povinnej osobe v hospodárskej súťaži; alebo

b) zvýhodniť žiadateľa alebo tretiu stranu v hospodárskej súťaži voči povinnej osobe; alebo

c) zvýhodniť žiadateľa alebo tretiu stranu voči povinnej osobe v správnom, súdnom alebo inom konaní“;

- § 11a odsek 3 za prvú vetu vložila druhá veta v nasledujúcom znení: „Povinná osoba podľa § 2 ods. 3 môže obmedziť sprístupnenie informácie alebo informáciu nesprístupniť, ak by jej sprístupnenie mohlo spôsobiť tretej osobe, ktorá nie je povinnou osobou, ujmu v hospodárskej súťaži a zároveň záujem povinnej osoby na obmedzení sprístupnenia alebo nesprístupnení prevažuje nad právom verejnosti na prístup k požadovanej informácii.“

Odôvodnenie:

Návrh nového znenia § 11a obsahuje možnosť pre povinné osoby podľa § 2 ods. 3 zákona odmietnuť sprístupnenie informácie, ak by jej sprístupnenie mohlo povinnej osobe spôsobiť ujmu v hospodárskej súťaži. Tento prostriedok ale celkom zjavne nestačí na zmiernenie nevyváženosti návrhu, a nedokáže zabezpečiť ochranu základných práv povinných osôb, prípadne aj tretích osôb (v konkurenčnom postavení so žiadateľom), ktoré by sprístupnením informácie mohli utrpieť v hospodárskej súťaži. Uvedené platí o to viac, že pri viacerých subjektoch v sieťových odvetviach (distribučné spoločnosti) manažérsky ovládaných súkromným investorom, sa možnosť obmedziť sprístupnenie informácie za účelom zabránenia ujme v hospodárskej súťaži ani neuplatní, keďže na svojom území majú de facto monopol.

Ako uvádza dôvodová správa, pri týchto subjektoch (obchodných spoločnostiach spravujúcich sa súkromným právom a zriadeným za účelom dosahovania zisku) môže byť legitímna požiadavka len na „určitú mieru transparentnosti“, pokiaľ ide o hospodárenie s verejnými prostriedkami. Pokiaľ obchodná spoločnosť nehospodári s verejnými prostriedkami, nie je dôvod na uloženie informačnej povinnosti.

Predkladateľ návrhu však paradoxne navrhuje zaťaženie týchto obchodných spoločností plnou informačnou povinnosťou, a to s jedinou výnimkou – ak povinná osoba preukáže, že sprístupnenie informácie by jej mohlo spôsobiť ujmu v hospodárskej súťaži, a zároveň záujem povinnej osoby na obmedzení sprístupnenia prevažuje nad verejným záujmom na prístupe k požadovanej informácii.

Oba definičné znaky tejto výnimky (možná ujma v hospodárskej súťaži aj prevažujúci záujem povinnej osoby na obmedzení sprístupnenia) sú veľmi vágne a v praxi budú prinášať množstvo sporov. Dôkazné bremeno pritom bude zaťažovať povinnú osobu, ktorá tak bude čeliť značnej právnej neistote. Pri povinných osobách, ktoré sú vystavené intenzívnej hospodárskej súťaži, pritom takéto riziko môže vzniknúť v súvislosti s podstatnou časťou žiadostí o sprístupnenie informácií. Povinná osoba bude podľa návrhu povinná každú žiadosť individuálne posúdiť a odôvodniť vo vzťahu ku každej jednej požadovanej informácii. Takto formulovaná právna úprava vytvára obrovský priestor na tzv. informačný filibustering, teda zneužívanie práva šikanóznym zahlcovaním povinnej osoby excesívnym množstvom žiadostí o informácie. Takéto nastavenie enormným spôsobom zvyšuje administratívnu záťaž povinných osôb spoluvlastnených súkromným akcionárom a je v zjavnom nesúlade s iným bodom programového vyhlásenia vlády, ktoré si dalo za cieľ znižovanie byrokratickej záťaže podnikateľov.

Navyše, navrhovaná úprava ani zďaleka nepokrýva všetky legitímne dôvody obmedzenia sprístupnenia informácií povinnou osobou, ktorá podniká v trhovom prostredí. Do úvahy prichádza okrem iného aj možnosť zneužitia informácií voči obchodným partnerom povinnej osoby, alebo voči osobám, ktoré využívajú produkty, či služby povinnej osoby

(napríklad ak povinná osoba prevádzkuje strategickú infraštruktúru). Navrhovaná úprava ale povinnej osobe neumožňuje odmietnutie sprístupnenia informácií z týchto dôvodov.

10. Pripomienka k čl. I., novelizačný bod číslo 9

Navrhované ustanovenie odseku 4 v § 18 sa nahrádza nasledovným textom:

„Ak povinná osoba podľa § 2 ods. 3 žiadosti hoci len sčasti nevyhovie, je povinná najneskôr do 30 kalendárnych dní odo dňa prijatia žiadosti, podať povinnej osobe podľa § 2 ods. 1 a 2 alebo osobe, s ktorou uzavrela zmluvu o plnení úloh na úseku starostlivosti o životné prostredie, podnet na vydanie rozhodnutia podľa odseku 2 spolu so žiadosťou a spisovým materiálom.“

Odôvodnenie:

Navrhovaná právna úprava kladie na povinnú osobu povinnosť, že v prípade, ak hoci len sčasti nevyhovie žiadosti o informácie, „je povinná bezodkladne, najneskôr pred uplynutím lehoty na vybavenie žiadosti, podať povinnej osobe podľa § 2 ods. 1 a 2 alebo osobe, s ktorou uzavrela zmluvu o plnení úloh na úseku starostlivosti o životné prostredie, podnet na vydanie rozhodnutia podľa odseku 2 spolu so žiadosťou a spisovým materiálom.“ Právnické osoby podľa navrhovaného § 2 ods. 3 nemajú zriadené osobitné oddelenie/útvary, ktoré by sa venovali len vybavovaniu žiadostí podľa tohto zákona. Túto agendu majú vybraní zamestnanci popri ich štandardných pracovných úlohách súvisiacich s ich pracovnou pozíciou. Preto považujeme za neproporčné žiadať od takýchto povinných osôb, aby „bezodkladne“ predložili povinnej osobe podľa § 2 ods. 1 a 2 podnet na vydanie rozhodnutia spolu so spisovým materiálom. Ako bolo už vyššie uvedené v jednotlivých pripomienkach, každý limitačný dôvod nesprístupnenia požadovaných informácií je natoľko komplexný, že ak má povinná osoba kvalifikovane odôvodniť nesprístupnenie informácií, bude na to potrebovať aj primeraný časový priestor. Na základe týchto skutočností žiadame o úpravu navrhovaného znenia uvedenú vyššie.

11. Zásadná pripomienka k čl. I., novelizačný bod číslo 10

V zmysle navrhovaných ustanovení § 18 odsek 6 a 7 môže nadriadená povinná osoba na základe podnetu na vydanie rozhodnutia žiadateľovi o.i. vec vrátiť povinnej osobe na nové prejednanie žiadosti a vydanie rozhodnutia, pričom povinná osoba je viazaná právnym názorom nadriadenej povinnej osoby. Vydanie rozhodnutia v správnom konaní v prípade povinných osôb, ktorými sú súkromné spoločnosti s majetkovou účasťou štátu neprichádza do úvahy, nakoľko nemajú oprávnenie na vykonávanie správnych konaní, kde povinná osoba vydáva rozhodnutie – individuálny správny akt. Máme za to, že zabezpečenie týchto ustanovení v postavení takýchto povinných osôb nie je realizovateľné. Preto navrhujeme uvedené pre povinné osoby podľa § 2 odsek 3 vypustiť.

V nadväznosti na navrhované rozšírenie definície povinných osôb v zmysle § 2 odsek 3 navrhujeme, aby takéto povinné osoby boli celkovo vylúčené z poskytovania informácií na žiadosť v zmysle ustanovení § 14 až 21 zákona, nakoľko súkromné spoločnosti nie sú na takéto konanie spôsobilé – oprávnené. Navrhované ustanovenia v § 18 odsek 4 a 5 nie sú postačujúcou právnou úpravou ku tomu, aby mohli takéto subjekty náležite postupovať v ostatnom rozsahu dotknutých ustanovení týkajúcich sa poskytovania informácií na žiadosť, vrátane postupu podľa ustanovenia upravujúceho opravné prostriedky v § 19.

12. Pripomienka k čl. I., novelizačný bod číslo 13

V navrhovanom ustanovení odseku 5 v § 21b sa slovo „pôsobí“ nahrádza slovami „vykonáva činnosti podľa osobitného predpisu 27ba“) a slová „podľa osobitného predpisu, 27ba“) sa vypúšťajú. Poznámka pod čiarou 27ba) s odkazom na § 9 zákona č. 343/2015 Z. z. o verejnom obstarávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov ostáva zachovaná.

Odôvodnenie:

Za účelom zvýšenia právnej istoty navrhujeme jednoznačnejšie stanoviť, že len činnosti vymenované v § 9 zákona č. 343/2015 Z.z. o verejnom obstarávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov sú činnosti vymedzujúce postavenie povinnej osoby podľa § 21b odsek 5, nie samotné pôsobenie v sektore vodného hospodárstva, energetiky, dopravy a poštových služieb. Totiž, napríklad v sektore energetiky existujú činnosti, ktoré nespádajú pod predmetný § 9, napríklad dodávka elektriny a plynu.

13. Zásadná pripomienka k čl. I., novelizačný bod číslo 20

Do § 21c ods. 1 sa vkladá nové písm. m), ktoré znie: „Povinná osoba podľa § 2 ods. 3 môže obmedziť sprístupnenie informácie alebo informáciu nesprístupniť, ak ide o informácie, o ktorých má povinná osoba povinnosť zachovávať dôvernú informáciu podľa osobitného predpisu x).“ Dopĺňa sa nová poznámka pod čiarou „x“) s odkazom na § 94 zákona č. 251/2012 o energetike a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

Odôvodnenie:

Odôvodnenie k navrhovanej úprave sme uviedli v pripomienke ktorou navrhujeme úpravu §11 odsek 1, písm. j) a k). tohto návrhu a plne sa s ním stotožňujeme aj pri doplnení § 21c ods. 1.

14. Zásadná pripomienka k čl. I. – vloženie nového novelizačného bodu

Navrhujeme doplniť § 11 ods. 1 Zákona o nové písm. j) a k) s nasledovným znením:

„j) ide o informáciu, ktorej zverejnenie by sa mohlo použiť na plánovanie a vykonanie činností s cieľom spôsobiť narušenie, poškodenie alebo zničenie prvkov energetickej infraštruktúry

k) ide o informácie, ktoré sú dôvernými informáciami na základe osobitného predpisu1),“

1) Napríklad v zmysle § 94 zákona č. 251/2012 Z. z. o energetike a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

Odôvodnenie:

Navrhované doplnenie upravuje obmedzenie povinnosti sprístupniť informácie, ak by ich zverejnenie mohlo ohroziť bezpečnosť a prevádzku zariadení energetickej infraštruktúry. Poskytnutie informácií o zariadeniach takejto infraštruktúry môže mať zásadný negatívny dopad na ich bezpečnosť. Prevádzkovatelia energetickej infraštruktúry (napr. prevádzkovateľ distribučnej siete, prevádzkovatelia distribučnej sústavy) majú v zmysle osobitných právnych

predpisov povinnosť zabezpečiť pri svojej činnosti bezpečnosť prevádzky ich zariadení. Zároveň, bezpečná a plynulá prevádzka uvedených zariadení má zásadný význam pre verejnosť. Záujem na ochrane energetických zariadení by mal prevážiť záujmom sprístupňovania týchto informácií. Z uvedeného dôvodu navrhujeme zavedenie tejto výnimky, obdobne ako je zavedená výnimka pri jadrových zariadeniach v zmysle § 11 ods. 1 písm. i) Zákona.

Zároveň, v zmysle platnej právnej úpravy je určitým druhom informácií priznávané právo či povinnosť nezverejňovať tieto informácie, a to v rámci osobitných právnych predpisov. Máme za to, že novelizovaný Zákon by mal tieto skutočnosti reflektovať, nakoľko z povahy takýchto informácií vyplýva záujem na ochrane ich dôvernosti a takéto informácie vyradiť z rozsahu pôsobnosti Zákona. V zmysle uvedeného navrhujeme, aby bola do Zákona doplnená úprava, v zmysle ktorej by sa povinnosť sprístupnenia informácií nevzťahovala na dôverné informácie podľa § 94 zákona č. 251/2012 Z. z. o energetike a o zmene a doplnení niektorých zákonov, či na informácie o kritickej infraštruktúre.

Napriek ustanoveniam §§8 až 13, ktoré upravujú obmedzenie prístupu k informáciám, poukazujeme aj na osobitné právne predpisy, v ktorých je upravené nakladanie s dôvernými informáciami, v rámci ktorých sa zároveň zakazuje povinnej osobe sprístupňovať vybrané informácie. Konkrétne týmto poukazujeme na ustanovenie § 94 zákona č. 251/2012 Z.z. o energetike, v ktorom sú označené za dôverné aj iné obchodné informácie dôverného charakteru, ktoré môžu presahovať/presahujú definovaný rámec prístupu k informáciám v porovnaní so zákonom č. 211/2000 Z.z., kde explicitne uvedené nie sú. V nadväznosti na uvedené preto požadujeme, aby predmetné osobitné právne úpravy boli zohľadnené, a aby bola rešpektovaná dôvernosť tých informácií, ktoré podliehajú osobitným právnym predpisom, ktoré odôvodnene reflektujú problematiku dôvernosti informácií v príslušnom odvetví. Dovoľujeme si poznamenať, že táto osobitná právna úprava prešla riadnym legislatívnym procesom, v rámci ktorého boli zo strany zákonodarcu upravené osobitným spôsobom skutočnosti podliehajúce dôvernosti informácií do ustanovení osobitného zákona. Ustanovenie týkajúce sa dôvernosti informácií uvedené v zákone o energetike preto považujeme vo vzťahu ku tomuto zákonu za „lex specialis“.

15. Zásadná pripomienka k čl. I. – vloženie nového novelizačného bodu

V § 11 navrhujeme doplniť o odsek 5 v nasledujúcom znení:

5) Povinná osoba nesprístupní informácie týkajúce sa existencie zmluvných vzťahov ako aj plnení poskytovaných zo zmluvy, predmetom ktorej je dodávka tovarov alebo poskytovanie služieb, ktoré podliehajú regulácii podľa osobitného zákona, príslušný odkaz pod čiarou yz)

Príslušný odkaz pod čiarou v znení:

yz) zákon č. 250/2012 Z.z. o regulácii v sieťových odvetviach

Odôvodnenie:

Regulované subjekty, ktoré sú podľa návrhu povinnými osobami podľa § 2 odsek 3, sú v rámci tovarov alebo poskytovaných služieb na trhoch kontrolované zo strany regulátora a čelia tak prípadnému sankcionovaniu zo strany Úradu pre reguláciu sieťových odvetví pri nedodržaní podmienok regulácie a diskriminačného správania sa vo vzťahu k dotknutým užívateľom distribučnej sústavy. Riziko neehospodárneho nakladania s finančnými prostriedkami a

netransparentnosti v uzatváraných zmluvných vzťahoch je eliminované práve vďaka nastavenému regulačnému prostrediu. Povinné sprístupňovanie by mohlo spôsobovať opačné dôsledky, nehospodárne zvyšovanie administratívnej záťaže a náklady s tým spojené na strane povinných osôb. Zverejňovaním (a sprístupňovaním) informácií dôverného charakteru by sa prevádzkovatelia poskytujúci služby dopúšťali porušovania ustanovenia upravujúceho ochranu dôverných informácií v § 94 zákona č. 251/2012 Z.z. o energetike

Zdroj:

<https://www.slov-lex.sk/legislativne-procesy/SK/LP/2021/727>